

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Miklósvári Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek dr. Sík János ügyvéd által képviselt alperes ellen tisztességtelen piaci magatartás megállapítása iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2010. december 14. napján kelt 1.G.40.358/2010/5. számú részítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

r é s z í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részíteletét részben megváltoztatja, és a forgalmazók adatainak megküldésére vonatkozó kereseti kérelmet is elutasítja; egyebekben azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy az alperes 2009. július 13. napján kelt levele a Tptv. 5. §-ába ütköző, a felperessel fennálló gazdasági kapcsolat felbontását célzó tisztességtelen felhívást foglalt magában; továbbá az alperes az első- és másodfokú ítélet rendelkező részének megküldésére köteles azon forgalmazók részére, akiknek a jogsértő levelet elküldte.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 12.500,- (Tizenkettőezer-ötszáz) Ft másodfokú költséget.

A részítelet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes az általa kidolgozott ún. ... használati jogát a felperes szerezte meg és ezzel egyidejűleg 2003. február 1-jétől az alperes a felperes ügyvezetője lett. Utóbb az alperes és a felperesi társaság közötti viszony megromlott és a felperes az alperes munkaviszonyát megszüntette.

A ...hez kapcsolódott az A. terméknev.

A Magyar Szabadalmi Hivatal 2008. március 4. napján ... lajstromszám alatt a felperes javára 2006. december 7-i elsőbbséggel bejegyezte az A. szóvédjegyet.

2008. május 19. napján ... lajstromszám alatt az alperes javára 2006. június 26-i elsőbbséggel az A. színes ábrás védjegyet jegyezte be.

Az alperes kezdeményezésére 2010. június 28. napjával a keletkezésére visszaható hatállyal törölte a felperes szóvédjegyet.

A felperes az általa forgalmazott árukon korábban feltüntette az A. szóösszetételt, az utóbbi időben az általa forgalmazott impregnáló szereken saját S. színes ábrás védjegyet tünteti fel, de azokon változatlanul szerepel az A. szóösszetétel is.

2009. júliusában és azt követően az alperes az alábbi levelet intézte és juttatta el a felperes forgalmazóihoz.

„T. Címzett, T. Cégtulajdonos, T. Cégvezető!

Felhívom szíves figyelmét arra, hogy az Ön által forgalmazott „A.” elnevezésű termék árusításával védjegybitorlást követ el.

A Magyar Szabadalmi Hivatalnál ... lajstromszám alatt bejegyzett „A.” védjegynek (lásd mellékletek) 2006. évi június hó 26. napjától kezdődő hatállyal kizárólagos jogosultja és tulajdonosa én vagyok.

Feltételezem, hogy Ön erről nem tudott és így jóhiszeműen forgalmaz „A.” elnevezéssel termékeket.

Tudomásom szerint az Ön által forgalmazott és S. emblémával ellátott termékeken az „A.” felirat is szerepel.

A védjegybitorlás akkor is fennáll, ha a védjegyet a kötőjel és a „W” betű feltüntetése nélkül használják.

A megtevesztő védjeggyel forgalmazott termékek esetén én mint a védjegy jogosultja a Törvény alapján kártérítési igénnyel léphetek fel.

A magam részéről feltételezem az Ön jóhiszeműségét, ezért felajánlom azt a lehetőséget, hogy a cégem a S. Kft. által sokkal jobb minőségben gyártott, és jogszerűen „A.” elnevezéssel ellátott termékekre cseréljük le az Önnél meglévő védjegybitorló készletet. (A csere itt nem azt jelenti, hogy én vagy cégem elviszi a védjegybitorolt termékeket és ingyen adok ugyanennyi védjegyes terméket! a csere itt azt jelenti, hogy Önök leveszik a „polcra” a védjegybitorolt termékeket - visszaadják a védjegybitorlónak és a benne lévő pénzüket jogszerűen visszakérik tőle, és a továbbiakban tőlünk vesznek eredeti termékeket.)

Kérem, hogy szíveskedjen levelem vételét követő 10 napon belül a fentiekkel kapcsolatos álláspontját velem közölni, mert válaszától – illetve annak esetleges elmaradásától - függően teszem meg az ügyben a további törvényes lépéseket.

Újszilvás 2009. július 13.

Üdvözlettel: alperes neve

védjegytulajdonos

Ui: Egyedi elbírálás alapján a vásárlás beindulását jelentős árkedvezménnyel segítjük elő. Termékeinkről a ...oldalain olvashat, és itt meggyőződhet cégünk terméktámogatásáról is."

A levél kézhezvételének következtében volt példa arra, hogy a felperes forgalmazója áttért az alperes áruinak forgalmazására.

A felperes a Pest Megyei Bírósághoz 2010. augusztus 11. napján benyújtott keresetében kérte, hogy állapítsa meg a bíróság az 1996. évi LVII. törvény (Tpv.) 86. § (2) bekezdése alapján, hogy az alperes a 2., 3. és 5. §-aiba ütköző magatartást tanúsított; kötelezze a jogsértés abbahagyására és a további jogsértő magatartástól történő eltiltásra; kötelezze, hogy adjon a Népszabadság napilapban kétszer közzétett nyilatkozattal elégtételt; kötelezze azon személyek (forgalmazók) nevének és címének kiszolgáltatására, akiknek a tárgybeli levelet megküldte, végül marasztalja perkoltségben.

A Tpv. 5. §-ára alapított kereseti kérelmét azzal indokolta, hogy az alperes a felperes forgalmazóit azzal kívánta az üzleti kapcsolat felbontására kényszeríteni, hogy a címzett válaszából teszi függővé, hogy az ügyben vele szemben lépéseket tesz-e vagy sem. Rosszhiszemű módon a felperessel fennálló gazdasági kapcsolat felbontására próbálta rávenni a forgalmazókat úgy, hogy törvényes eljárások megindításával fenyegette őket. Utalt arra, hogy maga is kérte az alperesi védjegy törlését, az eljárás még folyamatban van.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perkoltségben való marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy 2000. decemberében maga fejlesztette ki az ún. ...et, amely szilikon alapú termékek gyártására, gyártási technológiájára, összetételére és értékesítésével kapcsolatos számításokra vonatkozott. Ez a szellemi termék már akkor tartalmazta az **A.** elnevezést, melyből a **W** megjelölés egy német cég nevét jelöli, amely az alapanyagot szolgáltatta. Ehhez keresett befektetőt, így került kapcsolatba a felperessel, amely cég részére a felesége bt.-jén keresztül átadta a szellemi termékek használati jogát. A felperesnél a munkaviszonya 2006. szeptember 30-án szűnt meg. Ezt követően saját céget alapított és a receptúrákat továbbfejlesztve gyártani kezdte az **A.** családba tartozó termékeket. A felperes rosszhiszeműen tett védjegybejelentést a szóösszetétel kapcsán, amit igazol az is, hogy a Magyar Szabadalmi Hivatal végül az alperes kérelemére a felperes védjegyét törölte. Ebben megállapította a felperes rosszhiszeműségét is.

Nem vitatta, hogy a perbeli levelet megküldte a felperes viszonteladóinak, azonban állította, hogy ez jogszerű magatartás volt részéről, miután annak megírására azt követően került sor, hogy a színes ábrás védjegyet a javára bejegyezték. Bár az utóbbi időben a felperes a termékein nem az **A.** védjegymegjelölést használja, a szóösszetételből a **W**-t elhagyta, azonban álláspontja szerint a felperesi termékek még így is jogsértőek. Előadta továbbá, hogy védjegybitorlási per is folyamatban van a felek között, amelyet jelen per alperese indított a felperessel szemben.

Az elsőfokú bíróság a Tpvt. 2. és 3. §-ára alapított kereset tárgyában a per tárgyalását felfüggesztette a Fővárosi Bíróság előtt folyamatban lévő védjegybitorlási per jogerős befejezéséig.

A 2010. december 14. napján kelt 1.G.40.358/2010/5. számú részítéletében megállapította, hogy az alperes a felperes forgalmazóihoz intézett és elküldött, tisztességtelen felhívást magában foglaló, a rendelkező részben rögzített tartalmú levéllel tisztességtelen piacai magatartást valósított meg. Kötelezte az alperest a jogsértés abbahagyására és a további jogsértő magatartástól eltiltotta. Kötelezte, hogy 15 nap alatt a felperes számára jelölje meg azon felperesi forgalmazók nevét és címét, akiknek a megjelölt levelet megküldte. Kötelezte, hogy a jogerős ítélet rendelkező részét küldje meg a felperes azon forgalmazóinak, akinek a fent megjelölt levelet elküldte. Kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 43.500,- Ft perköltséget. A fentieket meghaladóan a Tpvt. 5. §-ában foglaltak sérelmére alapított keresetet elutasította.

Döntését azzal indokolta, hogy a levél utolsó bekezdésben foglaltak egyértelműsítik a bojkottfelhívás tisztességtelenségét azáltal, hogy az alperes következmények kilátásba helyezésével szólítja fel a felperes forgalmazóit nyilatkozattételre. Azzal, hogy az alperes a válasz függvényében - az általa vélt - törvényes lépéseket helyezett kilátásba a forgalmazókkal szemben, a forgalmazóknak a felek magatartásával, az alperesi állásponttal kapcsolatos döntését, továbbá a felperesi áru forgalmazására vonatkozó üzleti döntését tisztességtelenül befolyásolta, így megvalósította a Tpvt. 5. §-ában foglalt tisztességtelen piaci magatartást. A felperes keresetében megjelölt jogkövetkezményeket is túlnyomórészt indokoltnak és megalapozottnak találta az elsőfokú bíróság, kizárólag az elégtétel nyújtása körében tért el a keresettől annyiban, hogy álláspontja szerint az általa meghatározottak megfelelő elégtételt biztosítanak a felperes sérelmére, ezért az országos napilapban való közzétételre vonatkozó kérelmet elutasította. A perköltségről a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján rendelkezett azzal, hogy a részítélettel a kereset 50 %-ában határozott, így a felmerült költséget 50 %-ban marasztalta az alperest.

A részítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását, és a felperes első- és másodfokú perköltségben való marasztalását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy 2006. június 26-i elsőbbséggel a Magyar Szabadalmi Hivatal az alperes javára jegyezte be az A. színes ábrás védjegyet, mely bejegyzés 2009. május 25. napján emelkedett jogerőre. A perbeli levél ezt a tényt tartalmazza. A védjegyek és földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény értelmében az alperes védjegyoltalomban részesül. A levélben foglalt törvényes következményekre való figyelmeztetés a védjegy törvény előírásainak felelt meg és ezért jogszerűnek minősül. Az elsőfokú eljárás során az a tény nem volt vitás, hogy a felperes az alperes javára bejegyzett és elsőbbségi jogot élvező védjegy vonatkozásában védjegybitorlást követett el. A védjegy törvény értelmében az ott nem szabályozott kérdésekben a Ptk.

rendelkezései az irányadók. A Ptk. 4. § (4) bekezdése szerint saját felróható magatartására előnyök szerzése végett senki sem hivatkozhat. Megállapítható, hogy a felperes a saját felróható magatartásából kíván előnyökhöz jutni és az alperessel szemben kíván fellépni, figyelmen kívül hagyva a védjegyjogosultságát.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a fellebbezésben előadottaknak nincs jogi relevanciája a tárgybeli ügy eldöntése szempontjából, ugyanis az alperes függetlenül attól, hogy a javára bejegyezték a védjegyet, nem jogosult még ezen esetben sem olyan felhívást intézni harmadik személyek felé, amellyel a felperessel fennálló gazdasági kapcsolat felbontását vagy ilyen kapcsolat létrejöttének megakadályozását célozza. Éppen ezért jelen perben nem is szükséges a fellebbezésben felhozottak vizsgálata. A bojkottfelhívást nem a védjegy törvény rendelkezései szerint kell minősíteni. Megjegyezte, hogy az alperes nem bizonyította az elsőfokú eljárás során a védjegybitorlás tényét, ugyanakkor hangsúlyozta, hogy még ebben az esetben sem lenne jogosult az alperes a vásárlókhoz bojkottfelhívást intézni.

A fellebbezés érdemben nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a Tpvt. 5. §-ára alapított kereset elbírálásához szükséges tényállást helyesen állapította meg és helytálló jogi következtetéssel hozta meg a részítéletét.

Az alperes a fellebbezését - azonosan az elsőfokú eljárásban előadott védekezéséhez - arra alapította, hogy mivel a védjegyet érintő vitában álláspontja szerint neki van igaza, ezért nem minősülhet a felperes forgalmazóihoz címzett felhívás tisztességtelennek.

Rámutat a másodfokú bíróság, hogy a felperes a keresetét a Tpvt. 3. §-ára is alapította, állítva, hogy az alperes valótlan tény állításával, illetve valós tény hamis színben történő feltüntetésével a jó hírnevét vagy hitelképességét sértette, illetve veszélyeztette. E tekintetben a per még nem zárult le. Ezért az elsőfokú bíróságnak a Tpvt. 5. §-ára alapított kereseti kérelem kapcsán a részítéletében abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy függetlenül a védjeggyel kapcsolatos jogvita mikénti elbírálásától, a perbeli levélben megfogalmazott felhívás tisztességtelen-e. A felperes is azt hangsúlyozta a fellebbezési ellenkérelmében, hogy a védjegybitorlás esetleges megállapítása sem jogosítaná fel az alperest a sérelmezett tartalmú bojkottfelhívásra.

A Fővárosi Ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, amely szerint az alperes perbeli levele a Tpvt. 5. §-a szerint minősülő tisztességtelen bojkottfelhívás.

A bojkott tilalmának funkciója annak megakadályozása, hogy külső személyek a gazdasági mérlegelés körén kívül eső eszközökkel befolyásolják a piac résztvevőit szerződéses kapcsolataik kialakításában. A bírói gyakorlat azt a felhívást nem tekinti

tisztességtelennek, amikor a felhívás megfogalmazója egyidejűleg kedvezőbb feltételekkel tesz ajánlatot arra, hogy a megszüntetendő gazdasági kapcsolatot a címzett a felhívást tevő vagy általa megjelölt más személlyel létesítendő jogviszonnyal pótolja. A jog ugyanis nem kíván fellépni az olyan magatartásokkal szemben, amikor valaki kedvezőbb áron, jobb határidőkkel, a partnerre előnyös szabályokkal lép fel, sőt kifejezetten támogatja a verseny ilyen fokozását. A piacra hagyományos termékekkel és szolgáltatásokkal betörni az esetek többségében csak úgy lehet, ha az új szereplő kiszorítja a már piacon lévőket.

Jelen esetben megállapítható, hogy a védjeggyel kapcsolatos jogvita a levél címzettekhez történő eljuttatásakor még nem zárult le a peres felek között, bár tény, hogy az alperes javára a színes ábrás védjegyet már bejegyezték. Számos eljárás azonban még a mai napig folyamatban van.

A levél - ahogyan azt az elsőfokú bíróság ítélete is rögzíti - az első részében az alperes felperes védjegybitorlásával kapcsolatos álláspontját rögzíti. Ilyen előzmények után „ajánlja fel” a „védjegybitorló” felperesi termékek lecserélését saját (sokkal jobb minőségben gyártott) árukészletére. A csere azonban ténylegesen a termékek szállítójának lecserélésére, azaz az üzleti partner leváltására vonatkozik, mégpedig rövid határidő tűzésével, a forgalmazóval szemben kártérítési, illetve egyéb jogi lépések kilátásba helyezésével, és ehhez kapcsolódóan ígér - egyedi elbírálás alapján - jelentős árkedvezményt. Mindezeket együttesen mérlegelve helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a hivatkozott levéllel a forgalmazók felperesi áruk forgalmazására vonatkozó üzleti döntését tisztességtelenül, a gazdasági mérlegelés körén kívül eső eszközökkel kívánta befolyásolni.

Mivel a bojkottfelhívás önmagában a kapcsolatellenes nyilatkozat megtételével megvalósul, a versenysértő magatartás eredmény hiányában is megállapítható, ezért helytállóan nem vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy a levél a forgalmazók döntését ténylegesen befolyásolta-e.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet megváltoztatására és a kereset elutasítására irányuló fellebbezést annyiban találta alaposnak, hogy a Tpvt. 5. §-ába ütköző jogsértés esetén a 86. § (2) bekezdés g) pontja szerinti jogkövetkezmény értelemszerűen nem alkalmazható.

A 86. § (2) bekezdés g) pontja szerint az érdekelt a keresetben követelheti, hogy a jogsértő szolgáltatson adatot a jogsértéssel érintett áruk előállításában, forgalmazásában résztvevőkről, valamint az ilyen áruk terjesztésére kialakított üzleti kapcsolatokról.

Bojkottfelhívás esetén nincs jogsértéssel érintett áru, ennek hiányában viszont nincs olyan adat, amelynek szolgáltatását a felperes a keresetében követelhetné.

Tekintettel az elsőfokú ítélet rendelkező részének részbeni megváltoztatására valamint arra, hogy a részítélet jogsértést megállapító rendelkezését a másodfokú bíróság a versenysértő magatartás megjelölésének pontosításával hagyta helyben, melynek célja az volt, hogy az alperesi jogsértés mibenléte a forgalmazók számára

is egyértelmű legyen, ezáltal biztosítva a felperes részére a megfelelő elégtétel nyújtását, rendelkezett úgy a másodfokú bíróság, hogy az alperes az első és másodfokú ítélet rendelkező részének megküldésére köteles azon forgalmazók részére, akiknek a jogsértő levelet elküldte.

Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint részben megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes ügyvédi munkadíjból álló másodfokú költségének megfizetésére, annak mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5) és (6) bekezdései alapján mérlegeléssel határozta meg a kifejtett ügyvédi tevékenységre is figyelemmel azzal, hogy az ügyvédi munkadíj az általános forgalmi adót tartalmazza.

Budapest, 2011. év június hó 9. napján

Dr. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Tibold Ágnes sk.
előadó bíró

Dr. Kurucz Zsuzsanna sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírószági tisztviselő